

7 Мой (є) Галаадъ, Мой и Манассія: Ѳфремъ (є) крѣпость на-главата Ми: (а) Ісда, законода- тель Мой.

8 Молвъ (є) лоханьо на-умыванѣто Ми: надъ Ѳдомъ ще фърлимъ сапогѣтъ Мой: выкай за мене съ гласъ радостный, Палестино.

9 Кой ли ще ме заведе во шгражденныа градъ? кой ли ще ме настави дори до Ѳдомъ?

10 Не си ли Ты, Боже, Който си ны отфър- лилъ? и не щешъ ли да излѣзнешъ, Боже, съ воинствата наши?

11 Помози намъ во wskорбленіето: защото светло (є) спасеніето шото кыва Ѡ человекыте.

12 Чрезъ Бога ще сториме мъжества, и Той ще потъпче враговете наши.

ПСАЛОМЪ 37

(За моленіе и утѣшеніе.)

За первыа пѣвецъ, надъ Негинодъ:

(Псаломъ) Давидовъ.

ЧѢИ, Боже, выканѣто ми: пази на моленіето мое.

2 Отъ крайовете на-землата камъ Тебе ще вы- камъ, когато є превскоркно сърдцето ми: настави ме на камикатъ, (който) є премногъ высокъ за мене.

3 Защото Ты быде прилѣжище мое, башна крѣпка предъ непріателатъ.

4 Въ селеніето Твое ще живѣемъ завсегда: ще прилѣгнемъ подъ покроватъ на-крылата Твои.
Διάψαλμα.

5 Защото Ты, Боже, послышалъ си молитвыте мои: далъ си (ми) наслѣдіето на сныа които се коатъ на името Твое.

6 Ще притъриши дни при дните царевы: лѣ- тата мѠ (нека съ) въ родъ и родъ.